ja näita mulle ommad asjad ette, et ſa minno asjuſt ühtegi liggi ei wötta, ſeſt ſa olled ſeſt tunniſt ſadik minno leiwaſt lahti; agga Hans jääb minno jure, ſeſt ta on öige mees ja tahtis ſedda ſüüd omma peäle wötta, mis ta koggoni ei olle teinud.“ Nenda läks härra kahhe poiſſiga Jürri kambri, ja leidis temma kaſtiſt mönda kalliſt asja mis ta enne olli Hanſo süüks aianud. Härra laskis ſedda ärra wötta, mis temma olli ja ütles weel wiimaks: „Sinna tigge ſullane! kaua aega olled ſa minno majas kurja teinud, nüüd kaſſi ſilma pilk ſiit ärra, ja ärra to ial omma jalgo minno läwwe peäle. Sa olekſit ſure kohto nuhtlusſe wäärt, agga ma kingin ſulle ſinno terwe nahha!“ Ja nenda panni Jürri minnema, ſedda möda, kuida temma Hanſo peäle olli kohhut enne moiſtnud.

Waatke ſöbrad! kui meil üllemid ja wannemid ei olleks, kuida olleks luggo ſiis meie omma al? Ma ja kohtowannemad walwawad allati meie öigusſe, meie au ja warra ülle, mis meie omma ſuggo ilma armuta meie käeſt risſuks, kui nad omma nahka ei tahhaks hoida. Uſk, wenna armastus ja halle ſüdda omma liggimesſe wasto, on

mönnel hopis tundmatta aſſi ja ei holi teiſe ihhuſt egga hingeſt, kui temma agga omma kaſſo ſaab. Sattub temma teiſega kohto alla, ſiis on niſuggune kohhe walmis, melehead pakkuma, ja tulleb, kui Judas, allandliikult omma munnakindaga enne jubba kohtomeiſtjat melitama, et ikka öigus temma pole jääks.

1. Ello-öppetus.

Kuled ſinna kuſſagil uſſo ja ello-wiſide ülle naertawad, ſeält jookſe ſinna ni rutto ärra, kui ial jöuad, kui peäſeks tullukenne lahti, et ſa ärra ei pölle. Ja kui ſa umbeſt ärra ei pölle, jääb ommeti ſuitſo hais ſinno jure.

2. Moſesſe ajal ſaid tuhhanded ſurmatud, et kuld-wasſikaſt kummardaſid. — Meie aial ellawad ja toitwad ennaſt mitto tuhhat ſellega et kuld-wasſikaſt kummardawad.

3. Ärra moiſta kohhut, ſiis ei moiſteta ka ſinno peäle kohhut. Kui ſa näed, et ühhel innimesſel ello-wiſi poleſt on wigga, ſiis ärra mötle mitte, et temma ühtegi ei kölba, ſeſt ükſki ei olle täielik ma-ilma peäl; iſegi päikſel on plekkid peäl, ja on ſiiski keige ma-ilma walgus.

Eesti-rahwa mÃ¤Â¶nnus Kalender 1865, lk. 28